SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan **15 gld.**, za pol leta **8 gld.**, za četrt leta **4 gld.**, za en mesec **1 gld. 40 kr**
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto **12 gld.**, za pol leta **6 gld.**, za četrt leta **3 gld.**. za en mesec **1 gld.** V Ljubljani na dom pošiljan velja **1 gld. 20 kr.** več na leto.
Posamezne številke veljajo **7 kr.**
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanji se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob $^1/_2$6. uri popoludne.

Štev. 31. V Ljubljani, v ponedeljek 9. februvarija 1891. **Letnik XIX.**

Mladočehi v škripcih.

Z velikimi agitacijami, lepimi frazami in obljubami so Mladočehi zares pridobili si silen vpliv na Češkem. Staročeško stranko so skoro popolnoma uničili. Pri bližnjih volitvah bodo gotovo pridobili še precèj mandatov, tako da bodo zares precèj močna frakcija v državnem zboru. Opazuje se pa, da Mladočehi že čutijo, da so na vrhunci svoje slave in sreče. Dosedaj je bilo njih delovanje jako lahko. Za vsak češki nevspeh so kar lepo krivdo zvalili na staročeške rame, ali sedaj bode pa drugače. Staročeške stranke tako rekoč kmalu ne bode več, in odgovornost za nevspehe bodo odslej morali prevzeti le Mladočehi sami. Sedaj pride čas, ko se bodo morali sami lotiti pozitivnega dela, ko bode narod češki od njih zahteval, da naj mu pokažejo, kaj so si priborili. S frazami se volilci ne bodo dolgo zadovolili, temveč zahtevali bodo dejanj.

Češki liberalci so pa na shodih narodu preveč obetali, da so le Staročehom izpodkopali skoraj ves vpliv. Obetali so jim posebno obnovljenje češkega prava, dobro vedoč, da Čehi nobene stvari bolj ne želé, kakor da bi se dal cesar kronati za kralja češkega in hkrati obnovil stare pravice kraljevine češke. Narod jim je verjel. Mi tudi tega preprostemu narodu ne moremo zameriti. Kdor se ni mnogo bavil s politiko, ne more lahko presoditi, kake ovire se stavijo uresničenju češkega državnega prava. Brezvestno je pa za mladočeške politike, da obetajo narodu stvari, o katerih vedó, da se pri sedanjih razmerah izvesti ne dadó. Za izvedenje češkega državnega prava bi bilo treba premeniti sedanjo državno ustavo, premeniti češki deželni red, ali to je pa le mogoče, če za to pridobé dvetretjinsko večino v državnem zboru in v deželnem zboru češkem. To pa brez Nemcev ni mogoče. Mladočeško postopanje pa ni bilo tako, da bi bilo mogoče pridobiti Nemce za take namene. Sevéda Mladočehi narodu neso smeli povedati, kako težavna je ta stvar, ker sicer bi ne bili mogli izpodkopati tal Staročehom. Češki narod bi bil spoznal, da je dr. Rieger le zaradi tega malo popustil pogajanja za češko pravo, ker je vedel, da bi ves trud bil zaman, dokler razmere ne bodo ugodnejše.

Pa tudi njihovo postopanje v spravnem vprašanji nikakor ni bilo tako, da bi bilo v korist narodu češkemu. Obetali so narodu, da bodo sami dosegli ugodnejšo spravo in sicer tako, da se hkrati izvrši tudi češko državno pravo. Narod se je dal zapeljati, da se je jel izrekati proti spravi, nadejajoč se ugodnejše poravnave z Nemci. Mladočehi so v deželnem zboru zares spravo zavlačevali z dolgimi govori, ali vendar je popolnoma zavleči neso mogli. Posebno njih upor ni mogel imeti pravega vspeha, ker so s svojimi govori le preradi zaganjali se v veleposestnike. Češkega veleposestva mi tukaj nečemo zagovarjati, kajti radi priznavamo, da je sèmtertja malo preveč ponemčeno in odtujeno narodu češkemu. Mladočehi bi pa kot resni politiki bili morali še nekaj druzega jemati v poštev. Veleposestniki z Nemci imajo v deželnem zboru nadpolovično večino in če potegnejo z Nemci, lahko rešijo skoro vse predloge o spravi, poleg tega pa še marsikaj druzega sklenejo, kar bi ne bilo narodu češkemu v korist. Pametno nikakor ni bilo z vednimi napadi veleposestnike odrivati od sebe.

Dr. Vašaty in dr. Edvard Gregr sta pa v svojih govorih v parlamentu tudi nekaterekrati se preveč navduševala za Rusijo in tako vzbudila sum, da nista dobra Avstrijca. S tem je mladočeška stranka izgubila ves ugled v višjih krogih na Dunaji. Nekoč je grof Taaffe bajè že hotel pogajati se z Mladočehi, pa dobil z višjega mesta migljej, da naj to opusti. Od tega časa je vlada popolnoma popustila misel, da bi liberalne Čehe kedaj pridobila na svojo stran. Obsojeni bodo torej ostati v opoziciji, kjer pa gotovo ne bodo ničesar dosegli.

Neugodni položaj že čutijo sami in nekateri njih listi že moledujejo za vladno prijateljstvo. Tako „Podřipan“ zagotavlja, da Mladočehi ne bodo nasprotovali grofu Taaffeju, ker dobro vedó, da za njim ne pride boljša vlada. Podpirali ga bodo, kjer bode dopuščal njih program, narodni in državni interesi. Vidi se, da Mladočehi bi silno radi vstopili v stopinje Staročehov, šli z vlado, toda na Dunaji zá-nje ne marajo. Vse njih agitacije vodila je le častihlepnost in sebičnost, hoteli so le Staročehom izviti vodstvo iz rók, zato so jim bila vsa sredstva dobra.

V mladočeškem klubu so pa že celo razgovarjali se, da bi spremenili svoje stališče nasproti spravi, in bi tako vlado omečili, da bi se ž njimi jela pogajati. Od sprave so že izvedene mnoge točke vzlic uporu mladočeške stranke. Razdelil se je deželni šolski sovet, preustrojilo nadsodišče v Pragi, nastavili že uradniki, ki so zmožni samo nemščine, pri sodiščih prve instance, in bliža se izvršenju omejitev okrajev po narodnosti, tudi se je rešila v drugem branji že predloga o deželnem kulturnem svetu. To so vse predloge, ki bodo Nemcem v korist. Sedaj pridejo na vrsto predloge, ki bodo Čehom v korist in za te bi morali biti tudi Mladočehi. Dosedaj so Mladočehi vedno trdili, da je vsa sprava v škodo češkemu narodu, zaradi tega se pa bojé sedaj pred volitvami se izjaviti za kako predlogo, ki se tiče sprave, vedoč, da bi jih narod potem imel za sleparje. Sklenili so torej, da se s to zadevo počaka, da se izvršé volitve. Mnogim gotovo ni prav, da je vsled žlobudravosti nekaterih vdeležnikov stvar prišla v javnost in najbrž bode klub sam hitro vsem dotičnim vestem oporekal.

Vlada pa najbrž z Mladočehi tudi potem ne bode se hotela pogajati, če se tudi izneverijo dosedanji politiki, posebno ne, če bode brez njih dobila večino. Zaradi tega pa njih položaj v državnem zboru ne bode prijeten. Volilci bodo od dne do dne bolj nanje pritiskali, da izvršé svoje dane obljube. Mnogi poslanci, ki so zadnji čas k njim pristopili, bodo se zopet odločili od njih. Za njih hrbtom na

LISTEK.

Daniel Sorúr Pharim Dèn.

Njegov lastni življenjepis prevel X.

IV.

Moja prva leta v domači hiši. — Bolezen in smrt očetova. — Velika nevarnost. — Mati me pošlje v Gon-de-Moii, da bi ondi njeni sestri živino pasel. — Moja povrnitev.

Dinka so neizobražen narod in nobene znanosti in vednosti ne poznajo, v katerej bi se otroci izobraževali. Otroci se ravnajo samo po vzgledu svojih starišev. Zgled starišev jim je pa tudi prvo in jedino pravilo za celo življenje. Ravnajo se po načelu: „Uarkua aci kan loy aya“ („Naši očetje so tudi tako delali“). Otroci se torej le samo učé, kako je z živino ravnati in kako polje obdelavati Tudi mene so stariši tega učili. Povedati hočem vzgled, kako strogo so pazili stariši v moji mladosti name. Kakor sem že omenil, ne sme se pri nas nihče prej dotakniti sadja, dokler ni blagoslovljeno s tem, da ga oče ali mati natrese krog koče po tleh, pri čemur prosi pomoči od zgoraj. Jaz sem vkljub tej prepovedi ukral sadež in ga jedel. Toda ni mi bilo treba dolgo čakati, da me je doletela zato ostra kazen. Oče me namreč pokliče k sebi in skuša s prijaznimi besedami zvedeti od mene, če sem res sadež ukral in jedel. Prijazno me je pa popraševal le zaradi tega, da bi se mu jaz iz strahu pred kaznijo ne zlagal. Ginjen tolike prijaznosti očetove mu vse odkritosrčno povem in ga vrh tega še peljem na kraj, kjer sem sadež ukral. Oče nese za hrbtom dolgo šibo in ko prideva na kraj moje hudobije, me pošteno našeška. Tega ne bom nikdar pozabil. Lahko se pa tu krščanski oče uči od nevernika, kako mora paziti na svoje otroke, da bodo spolnovali božje zapovedi, zapovedi ljubezni.

Ko sem postal večji, moral sem tudi jaz s svojim bratom čedo pasti. Bila sva daleč od svoje domače koče in najina sestra Acciol nama je jedi kuhala. Včasih sva domov pošiljala mleko in surovo maslo. Doslej se naši družini še nobena posebna nesreča ni zgodila, božji blagoslov je bil nad nami. Oče je s svojo pridnostjo novih njiv pridobil in premoženje naše je vedno bolj naraščalo. Zbog svojega truda in skrbij pa zboli oče. Dalj časa ga je v prsih bolelo in naposled je moral zapustiti ta svet. Bil sem takrat osem let star in malo dni pred smrtjo očetovo sem domov od čede prišel. Kraj, kamor naj bi očeta pokopali, moral bi določiti po šegi našega kraja starejši sin t. j. Kog. Ker ga pa ni bilo doma in je ostal pri svoji čedi, določil sem jaz kraj in tje smo očeta pokopali.

Mati je ostala vdova in je prevzela sama gospodarstvo cele hiše. Bila je skrbna gospodinja in je še onkraj belega Nila nekaj njiv nakupila. Ravno tisto leto pa Nil izstopi in preplavi vse polje onstran Nila. Mati nas zapusti ter gre gledat, koliko škode je voda napravila. Izročila nas je v varstvo nekemu možu iz rodú Nuer, katerega je oče malo pred smrtjo pod našo streho vzel. Tisto noč pa, ko matere ni bilo domá, so povodni konji, katerih je v Nilu mnogo, nasipe, ki so varovali našo kočo, izpodkopali. Kmalu pridere voda v kočo, v kateri sem spal jaz in moje sestre. V veliki nevarnosti smo bili, ker lahko bi vsi potonili, ko bi se ne zbudili pravočasno. Druzega nam ni kazalo, kakor bežati in si kje drugje prenočišča iskati. Sestro Amel si naložim na ramo, Aluel primem za roko, in starejša je šla za nami. Tej sem naložil dragocenosti, kolikor smo jih mogli rešiti. Na potu nas je strašilo tulenje lačnih hijen. V neizrečenem strahu smo bili, zlasti ste se pa manjši dve sestrici strahú kar tresli. Vendar se niste upali glasno jokati, da bi ju zveri ne slišale. Tudi jaz sem se precèj bal in tresel. Srečno dospemo do neke koče. Gospodinja nas spozná in nas rada sprejme pod streho. Drugo jutro se vrnemo domov, da bi videli, koliko škode je voda napravila.

Češkem se pa bode najbrž začela kaka nova agitacija, ki bode njim podkopala stališče, kakor so ga sami dr. Riegru. Če pa tudi bi se jim posrečilo sporazumeti se z vlado, vendar si ne bodo dosti pomagali. Ker vlada ne išče njih zavezništva, odjenjati bodo morali veliko od svojih zahtev, posebno ker tudi zaveznikov ne bodo imeli. Pred vsem bodo morali popustiti precej svoje državnopravno stališče. Ali vsled tega zgubili pa bodo gotovo vse zaupanje pri narodu in njih sedanji slavi bode kmalo konec. Preverili se bodo, da s slepilnimi sredstvi se daleč ne pride; narod bode pa spoznal, da je le za nekaj let zaostal v političnem delu, ker se je dal preslepiti z lepimi mladočeškimi obeti. Ko Mladočehi odstopijo s pozorišča, pričeti bode treba tam, kjer so poprej nehali.

Dr. Gregr in tovariši so sedaj, ko morajo delo še le začeti, v pravih škripcih. Naj se obrnejo na to ali ono stran, vsekako bode njih zvezda jela temneti, in predno poteče jedna parlamentarna doba, zatemnela bode na političnem nebu.

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. februvarija.

Notranje dežele.

O novem finančnem ministru poročajo listi prav ugodne vesti. Med drugimi pravi konservativni „Linzer Volksblatt“, da se je z odstopom Dunajevskega v finančnem ministerstvu pač spremenila oseba, da se pa ni spremenila zistema. Kakor torej z ozirom na velike zasluge bivšega finančnega ministra obžalujemo odstop Dunajevskega, imamo vendar vzrokov dovolj, da s popolnim zaupanjem pozdravimo novega finančnega ministra dr. Steinbacha. In sicer že zato, ker naslovu: „Ljubi vitez Dunajevski“ ni sledilo pismo z naslovom: „Ljubi gospod pl. Plener!“, kakor so to z vso gotovostjo pričakovali nemškoliberalni listi. Vzlasti pa gojimo zaupanje do novega finančnega ministra, ker ga poznamo kot krščansko mislečega in živečega moža. Vzlasti ga poznamo kot strokovnjaka, ki je vnet za preosnovo davkov, in sicer tako, da se razbremeni nižje ljudstvo, da se bolj jednakomerno razdeli ljudsko imetje, da se borzi naloži visok davek, sploh da se bori proti kapitalističnemu načelu sebičnega izsesavanja. — Pri sprejemu svojih novih uradov je novi minister poudarjal, da je on samo uradnik presvetlega cesarja ter da mu bo jedina skrb, nove dolžnosti izpolnovati v zadovoljnost svojega gospodarja, to in nič druzega pričakuje tudi od svojih podložnih uradov.

Dunajevski in dežela Kranjska. Kakor živo obžalujemo iz višjih političnih ozirov odstop bivšega finančnega ministra Dunajevskega, moramo vendar omeniti, da nam Slovencem ni bil posebno naklonjen v gospodarskem oziru. Držal je namreč vedno tesno zadrgneno mošnjo, kader bi bilo treba kaj šteti za naše zanemarjene gospodarske potrebe. Tako se je zeló upiral predlogom o izsuševanju ljubljanskega barja, tako je proti predlogu poljedelskega ministra grofa Falkenhayna odbil cel milijon namenjene državne podpore za dolenjsko železnico in rad je črtal tudi naznačene svote, namenjene za uravnavo naših vodâ. V tem oziru torej nimamo nobenega vzroka, žalovati za Dunajevskim, ki je pač vredil državno gospodarstvo, a seveda zato stiskal na škodo davkoplačevalcev, katerim bi bile dobro došle večje državne podpore za deželne potrebe.

Liechtenstein proti Liechtensteinu. Poročali smo že, da nameravajo na Dunaju združeni kristijani kandidovati v državni zbor kneza Alojzija Liechtensteina. Nedavno so imeli shod, na katerem je spregovoril tudi novi kandidat knez Liechtenstein, a spregovoril tako, kakor bi o njem ne bili nikdar pričakovali. Zatajil je namreč nekako svoje nekdanje dete, svoj predlog za versko šolo ter omenjal, da bi mu v sedanjih razmerah niti ne prišlo na misel, staviti tak predlog ali zanj glasovati. Izrekel pa se je za osemletno šolo in za ločitev otrok po verstvu. Upamo, da nam bližnji čas pojasni bolj natanko to spremembo in nadejamo se, da bo imel Liechtenstein le iste pomisleke proti znanemu svojemu šolskemu predlogu, kakor smo jih mi vedno poudarjali, da pa bo v odločilnem trenotku vzdignil svojo zgovorno besedo za versko šolo z isto navdušenostjo in istim katoliškim prepričanjem, kakor smo je bili do sedaj navajeni videti pri knezu Liechtensteinu.

Vnanje države.

Srbija. Omenjali smo jedenkrat zadnje dni, da je sklenila srbska kraljica Natalija zapustiti Srbijo, dokler ne bo njen sin Aleksander polnoleten. Garašanin in Franasović jej pa neki to odsvetujeta, ker bi jej utegnili regentje potem zabraniti vrnitev na srbska tla.

Bolgarija. Srbski zastopnik v Sofiji je predlagal bolgarski vladi, naj bi se ponovila trgovinska pogodba med Bolgarijo in Srbijo. Sicer so bila že preteklo leto dotična pogajanja med obema državama, katera pa so minula brez kakega vspeha. V politiških krogih se méni, da se bodo vršila dotična pogajanja v Belem Gradu, zaradi česar pojdejo kmalu bolgarski odposlanci v srbsko prestolico.

Rusija. „Journal de St. Petersbourg“ piše: Nadvojvoda Franc Ferdinand, strijčnik avstrijskega cesarja Franca Jožefa, došel je v naše mesto, čegar prebivalstvo presrčno pozdravlja visokega gosta. Rusi vidijo v tem obisku znak prijateljskih razmer med obema cesarskima družinama in zagotovilo splošno zaželjenega mirú, ki bo pospeševal njune prijateljske razmere. — Ako je verojeti angleškim listom, ustavilo je delo do 3000 delavcev v peterburški ladijarnici. Ker se je bilo bati, da bi štrajkovci zažgali tovarne, pozvano je bilo vojaštvo na lice mesta. Vojaki so upornike razgnali, glavne hujskače pa zaprli.

Italija. Rudini, ki je dobil nalogo sostaviti italijansko ministerstvo, je bil v italijanski zbornici najmerodajnejši voditelj desničarjev. Rudini je vsekako vešč politik in v vseh krogih priljubljena oseba. V cerkveno-političkem oziru je vse drugačen mož, kakor njegov prednik Crispi. Njegova žena je jako pobožna gospa. Njegovega sina so vzgajali jezuitje in upati je, da se bodo izboljšale razmere med italijansko vlado in Vatikanom.

Nemčija. „Vorwärts“ glasilo socijalnih demokratov, objavlja poziv z oirzom na majnikovo praznovanje katero naj se letos in sploh za naprej vsako leto praznuje prvo nedeljo maja meseca. Majnikovega praznika ni mogoče prirediti na delavnik in sicer zato, ker bi bili prvič delavci na škodi zaradi zaslužka in drugič prišlo bi do prepirov z delodajalci. Majnikov praznik se bo vršil v dosego osemurne delavne dobe in sploh v izboljšanje delavskih razmer.

Francija. V francoski zbornici se poteza vzlasti grof de Mun za izboljšanje delavskega položaja. Njegov predlog, naj se omejí žensko delo po tovarnah, bil je sprejet. Njegov drugi predlog pa, da bi se vpeljal nedeljski počitek po tovarnah in delarnicah, bil je odklonjen. Sicer sta se škof Freppel in ravnatelj svetovne razstave 1889. leta močno potezala za Munov predlog o nedeljskem počitku, vendar je bil odklonjen z 297 proti 181 glasovom.

Portugal. Kakor se poroča iz Lisabone, so republikanci popolnoma ob moč in ni se bati še kakih revolucijonarnih izgredov. Portugalski zastopniki v inozemstvu so dobili povelje, objaviti dotičnim krogom, da upor v Oportu ni imel republikanskega značaja, marveč je bil le punt nekaterih podčastnikov.

Španija. Konferenca odposlancev socijalističkih delavskih zvez v zahodni in srednji Španiji je spoznala gledé na volilni vspeh vsako politiško delovanje za škodljivo ter razglasila gospodarstveni boj kot edino sredstvo za osvoboditev delavskih krogov. Sicer se pa agitacija mej delavci jako širi in bati se je še velikih štrajkov.

Izvirni dopisi.

Iz Ribnice na Štajerskem, dné 4. februvarija. (Čuden prizor) vršil se je dné 2. t. m. na občnem zboru tukajšnjega bralnega društva. Naj ga Vam torej v kratkem opišem.

Med množico povabljenih rodoljubov in posestnikov obiskal je zborovanje tudi g. Franjo Kovač, posestnik pri sv. Antonu, znani protikandidat poslanca dr. Lipolda. Kakšni nameni so ga privabili, ni móči zanesljivo določiti, toda v govoru svojem se je izdal, da je prišel bržčas rahljati si tla za svojo setev in pridobiti si srca za svoje bodoče namene.

Po pozdravu navzočih g. podpredsednika in po omembi njegovi, da naj se oglasi, ako hoče kateri govoriti, poskočil je že priletni g. Kovač na pripravljeni oder ter začel govoriti zbranemu občinstvu.

Poudarjal je, kako velika je to zánj čast, da je bil povabljen na društveno zborovanje, da on kot kmet se rad druži s kmeti ter delí ž njimi svoje nazore.

Gledé „neposlušnih poslov“ predlagal je tesno solidarnost med kmeti, da nobeden takšnega posla ne bo sprejel, ki ga je napodil drugi kmet izpod svoje strehe; vedel je tudi zdravilo za trmoglave in „spridene“ kmete, katere morajo tovariši njegovi kolikor največ mogoče prezirati, ter zaobrnil besedo na bližnje volitve in na navskrižja med Slovenci in Nemci.

S citati iz svetega pisma je dokazoval, da je vsak Nemec naš brat, da le nadutost Slovenca je kriva, da se ne more spoprijazniti z Nemcem, v kateri slogi bi se Slovencem dobro godilo, kakor Adamu v raju, zlasti pa še slovenskemu kmetu, katerega uporabljajo sedaj razni šuntarji za svoje namene. On se bajè v minolem letu ni vdinjal za poslanca Slovencem, pa skušenj ima dovolj, da bi bil lahko dober njihov zastopnik, ako bi bil voljen; torej naj kmetje tudi letos vso zadevo dobro premislijo, pa si izvolijo takšnega poslanca, ki bo imel dovolj skušenj ter gorel za spravo z Nemci itd.

Očesa vseh sedečih navzočih bila so pobešena v tla, glave so jim lezle čedalje bolj med kolena, tu pa tam se je čula že kakšna rezka opomnja, a ko je utihnil, bilo je tako tiho v sobani, da bi čutil travo rasti, kajti pravična jeza kuhala se je v srcu navzočih. Razvideli so navzoči, po kaj je prišel poslanec, namreč brat levite mirnim in prepohlevnim Slovencem.

Toda turoben ta prizor dobil je takoj drugo lice, ko se je popel na oder gospod podpredsednik ter začel deloma odgovarjati zapeljívcu, deloma pojasnovati težnje Slovencev, zlasti nas, živečih tukaj na meji. Odločno je zavrnil nasprotnika, da Slovenci nismo nikaki hujskači, da vémo po zaslugah ceniti poštene Nemce, ki so bili že kot Nemci rojeni, da pa smo pripravljeni, odbijati z vsemi sredstvi napade, s katerimi hoté nemci, nemčurji in potujčenci zgnesti naš narod ter pomesti ga iznad zemeljskega površja.

Povsod, v vsaki sobani, kjer bi se imela deliti jednaka pravica za vse, gospodari nemščina, mila naša slovenščina sme se potikati samo okoli svinjakov, sme pokukati včasih v kuhinjo, sme le redkokdaj priti do sobinega praga, toda čez prag ona več ne sme, ker takoj jo mogočni Nemci tolčejo po glavi in pahnejo nazaj pred vežina vrata.

Pa ne samo rojeni Nemci tako delajo, marveč najpogosteje še potujčenci, slovenski odpadniki, kateri pa, ko zatajé svojo narodnost, zatajé tudi vero, in pri tem nas še smatrajo kot svoje sovražnike, kakor bi jih mi napadali, a ne oni nas. Kdo ne pozná nemških društev „Schulverein“-a, „Süd-

---

Toda vse je bilo v redu; še celó shramba za žito je ostala nepoškodovana.

Ko mati o tej nezgodi zvé, prihití vsa preplašena s polja domov, misleča, da smo že vsi potonili. Káko pa je bilo njeno veselje, ko nas vse zdrave in žive najde! Ni mogla dovolj prehvaliti previdnosti božanstva, ki nas je obvarovalo smrti. Da bi se pa ne bilo treba več take nevarnosti bati, je postavila na vzvišenem kraju novo kočo, kjer smo bili popolnoma varni pred preplavljenjem.

V Gon-de Moii, severni pokrajini naše dežele, je živela sestra moje matere. Nobenega ni imela, ki bi ji čedo pasel, ker mož njen in edini sin sta že umrla. Zato poprosi mojo mater, da naj ji mene pošlje. To se je tudi zgodilo, zlasti ker je že našo čedo brat moj Kog pasel. Silno nerad sem šel od doma, nerad sem se ločil od svojih ljubljenih sester. Prosil in jokal sem, pa nič ni pomagalo; ubogati sem moral in iti. Mati me je tolažila, kolikor je mogla. Rekla mi je, da ima tudi teta dve hčeri, da mi bodo te dve tudi tako prijazni in dobri, kakor moje sestre. — Nekega jutra greva z materjo na pot. Prvo noč sva prenočevala pri neki sorodnici in še-le na večer druzega dneva prideva do tetine koče. Le malo časa je bila mati pri svoji sestri, ker ni hotela hčerá samih doma pustiti; kmalu je odšla domov, jaz pa sem pri teti ostal.

Tu sem bil devet mesecev in ves čas sem pasel. Res je, da je bila teta jako prijazna z menoj in da sem se dobro zabaval v druščini svojih dveh sestričin in druzih pastirjev, vendar sem si vedno domov želel. In priložnost za to se je kmalu dobila. Prišel je namreč čas žetve in teta ni imela nikogar, ki bi ji pri žetvi pomagal. Ker je pa bila žetev pri nas doma nekoliko pozneje, kakor pri teti, je prosila mojo mater, naj ji pošlje Koga. Mati spolni to prošnjo svoje sestre in sama ji pripelje Koga. Pa zopet kmalu, kakor navadno, domov odide. Jaz ji pa nisem omenil svoje želje, da bi rad domov šel, zato ker se nisem upal. — Nekega dné povem Kogu, da želim domov in ta je obljubil po svojih močéh mi pomagati, da se mi izpolni moja želja. Žetev je bila že davnaj končana, pa Kog le še ni šel domov. Teta je vedno kako opravilo zanj dobila, da ga je le dalj časa mogla zadržavati. Pa kaj si zmisli zviti Kog? Nekega dné se zlaže teti, da so nam doma tatovi vola ukrali, da ga mora iti domov iskat in da moram tudi jaz ž njim. To je pomagalo, toda — le Kogu. Teta ga spustí, jaz bi pa moral še pri nji ostati. Vedno sem jo nadlegoval, jokal in prosil, da me naj domov pusti in naposled mi to, četudi jako nerada, dovoli, zlasti ker je njen sinček že toliko odrastel, da je mogel za silo pasti. Ni mi treba praviti, káko veselje me je spremljevalo na poti proti ljubljeni kočí domači.

Dalje slédi.)

mark"-e, „Germanenbund"-a? Kdo še ne vé, kaj je njihov namen?

In ljudje s takšnimi nameni in društvi, ki si drznejo nam še očitati, da delamo nemir v deželi? Ohrani naj zá-se g. predgovornik takšna svoja očitanja in vabila, ter naj izvé, da Slovenci se zbiramo v društva zato, da vsestranski proučujemo naš položaj, da se ojačimo za narodni boj, da pridobimo naši mili slovenščini veljavo v svoji domovini, da se ona ne bo pomikala več kakor dekla okoli hlevov in v kuhinji, marveč sedela kakor spoštovana gospa v sobani za mizo.

Kakor nalašč prinesla je osoda g. Kovača pred tega topničarja, čegar vsaka beseda je razdirala jednako topovi kroglji, in čegar pikre opomnje spremljali so navdušeni „živio"- in „slava"-klici navzočih rodoljubov. Obraz mu je obledel, nemara da je v poznih svojih letih prvikrat začutil, kaj se pravi ljubiti domovino in mili svoj rod; ko je namreč prenehal g. govornik, spreobrnil se je on iz Savla že v Pavla, ter popevši se na oder, preklicaval svoje prejšnje besede, ter prosil navzoče, naj mu tega ne jemljejo za zlo, kajti še le sedaj je bajè on spoznal, kakšne so prav za prav težnje Slovencev in kako vzvišeno nalogo zadalo si je slovensko bralno društvo. „Slovenci ste vi, tudi jaz, tudi jaz sem Slovenec!" — In veselja ni bilo nì konca nì kraja, kajti na tléh ležé nemčurstva stari stebri!

Iz Zagreba, 2. februvarija. (Raznoterosti.) Ker je delovanje našega mestnega župana odvisno v vsakem pogledu ali od domače vlade ali pa od skupne, mora se on vsak čas zdaj pri eni zdaj pri drugi pokazati, da dotično gospôdo opomni na obečano besedo, ki se le nerada izpolni, kadar se tiče Zagreba. Tako je bil pred kratkim naš župan zopet v Pešti, kjer je pri peštanski vladi, kakor se pripoveduje, dobil nekoliko lepih obetanj. Živa potreba je že, da se na državni cesti iz Zagreba v Sisek postavi čez Savo nov most. Ogrska vlada, ki upravlja z državnimi cestami pri nas, je čakala do skrajnega časa s tem mostom ter ga misli vendar prihodnjo spomlad delati. Ker je ta most v bližini Zagreba, izrazil je župan željo, da bi se most izdelal čim lepše, kar mu je obljubljeno. Most bode ves od železa.

Tudi vprašanje o tramvaju je povoljno rešeno, ker misli vlada dati koncesijo Gautieru, s katerim je mesto že zdavnej pogodbo sklenilo. Mesto naše ni sicer tako veliko, ali je razširjeno, pa bo tramvaj zares koristen, tembolj, ker ga mislijo razširiti do Save in v Maksimir, a sčasoma po vsi okolici zagrebški.

Za ogrsko državno železnico bode spomladi sezidan nov kolodvor. S početka je bilo sklenjeno, da se ima zraven kolodvora tudi postaviti delavnica za stroje. Ker so se pa neka ogrska mesta na meji Hrvatski za tako delavnico zavzela, mislila je vlada že odstopiti od svojega prvega zaključka. Ker je pa zagrebška občina dala velik prostor za to delavnico, odločeno je sedaj, da se bode postavila poleg kolodvora. Za mesto je to važno, ker bode tukaj delalo več sto delavcev.

Tudi v pogledu letošnje gospodarske razstave je dobil župan povoljen odgovor. Tako bode državna železnica prevozne tarife za predmete te razstave znižala, kar je tudi že južna železnica storila. Potem bode vlada dovolila tudi loterijo i tombolo, ali pod tem pogojem, da bodo dobitki le v predmetih, ne pa v denarju. Vidi se, kako so v tem pogledu nasproti nam Magjari nepravični. V nobeno svrho namreč ni še dozdaj dobila Hrvatska dovoljenje za loterijo v denarjih, kar je dovolila manjšim ogrskim mestom. Ne meri se tukaj z enako mero, pa je celó čudno, da je ministerstvo toliko dovolilo za naša izložbo. Vrh tega je ministerstvo obljubilo, da se bode tudi samo vdeležilo te izložbe ter priredilo paviljon, kjer bodo izdelovali smodke delavci v narodni obleki. Vse to, kar sem navel, je tedaj naš župan dr. Amruš zvedel v Budimpešti, pa imamo nado, da se bode tudi spolnilo. Tem teže pa bode račun z našo vlado, kajti ona sili, da se v proračunu mnogo briše, kar je pa jako težko, ker bi se radi tega mnogo podjetij popustiti moralo, in sicer ne brez škode za razvitek mesta. Mestno zastopstvo misli, da bi se morala na vsak način veča naklada na pivo in vino udariti, česar pa vlada ne dopušča, kajti skupna vlada bi vsled tega zgubila na svoji točarini. Zdaj menda vendar jasno vidijo vsi oni, ki so zagovarjali državno točarino, da je ona pri nas škodljiva in nekoristna. Vendar pa so še zdaj neki tako trdovratni, da dolžé župana, češ, njegovo slabo gospodarstvo je krivo, da ima Zagreb manje dohodkov. Iz takih ljudij govori le strast, ne pa razboritost, ki je za razsojevanje javnih del tako potrebna. Mestno zastopstvo je sprejelo vladine predloge o proračunu, vendar pa hoče v pogledu naklade na vino in pivo vladi izročiti predstavko, da se naklada poveča, ne pa direktni davki, s katerimi so prebivalci že tako preobloženi.

Spomenik Milovana Kačića bomo vkljub temu, da je vlada brisala prinos mesta, vendar le dobili. V zadnji seji mestnega zastopstva se je izjavil župan dr. Amruš, da žrtvuje on za ta spomenik 333 gld. ter predlaga, da se izbere odbor, ki bo sprejemal dobrovoljne prineske v to svrho. In tako dobimo to leto morda dva spomenika, kajti tudi Gaju, probuditelju hrvatskega naroda, se bode postavil v njegovem rojstvenem mestu v Krapini. Tudi njegovo (Gajevo) rojstno hišo bodo kupili ter v vrtu spomenik postavili. In to je Gaj gotovo tudi zaslužil.

V zadevi dr. Frankija je zdaj toliko znano, da bržkone ne bode več vzpostavljen za profesorja, kajti vlada hoče vse take može, ki so svoj položaj upotrebili proti njenemu obstanku, za vselej odstraniti. Je-li je dr. Franki zares toliko grešil, ko je napisal omenjeno predstavko, je drugo vprašanje. Da pa ni tako lahko obsoditi vseučiliščnega profesorja in vrh tega še papeževega kamornika, vidi se iz tega, da se je ban podal na Dunaj ter v tej zadevi obiskal papeževega nuncija. Seveda so vladini listi to zanikali, ali je resnica. Samo se ne vé, kaj se je sklenilo v tej zadevi. Dr. Franki bode dobil drugo mesto morda celó v Rimu, pa se bode tako izognil vsakemu preganjanju. V Rimu pa vendar le vedó, kakšni so pri nas odnošaji.

Dnevne novice.

(**„Katol. tiskovnemu društvu"**) v Ljubljani je pristopil kot dobrotnik vč. g. Jan. Nagode, kapelan v Trebnjem, ter je katoliškemu tisku na korist daroval 100 gld., za kar mu društveni odbor izreka najprisrčnejšo zahvalo. Naj bi vrli gospod našel še mnogo posnemalcev!

(**Umrl**) je danes zjutraj za vročinsko boleznijo g. Ivan Andolšek, bogoslovec 1. leta, rojen v Poljanah pri Ribnici. Pogreb bode v torek ob 4. uri popoldne iz hiralnice. Bodi blagi ranjki v molitev priporočen!

(**V Novem Mestu**) je včeraj umrl poštar gosp. Toussanint Jelovšek pl. Fichtenau še v najlepših letih. N. v m. p.!

(**Poročil**) se je, kakor se nam poroča iz Planine, dné 24. januvarija v Zagrebu gosp. Josip Rauter, logarski uradnik kneza H. Windisch-Graetza, rojen v Železni Kaplji na Koroškem, z gospodičino Ivanko Lončarič-Sekulič, hčerjo znanega podjetnika pri cestah in stavbah iz Selca v hrvatskem Primorji. Mnoga leta!

(**Mizarsko delo.**) V zadnjem razpisu deželnega odbora gledé oddaje dela za zgradbo deželnega gledišča vrinila se je pomota, katera se s tem tako popravi, da so razpisana mizarska dela, ne pa tesarska.

(**Slovensko gledališče.**) Včerajšnja burka s petjem: „Slovenec in Nemec", bila je kljubu pustnej nedelji, ki podaje zabav na izbero, dobro obiskana. Burka je sicer — burka, ki noče druzega doseči, nego slušalca spraviti v dobro voljo, ne gledé toliko na sredstva, s katerimi to doseza; vendar si ne moremo kaj, da ne bi o tej igri rekli: „est modus in rebus", — „kar je preveč, je preveč". Dve večji vlogi izključljivo in jedna večinoma nemška! In to brez potrebe, ležeče morebiti v nameri igre! Nočemo se sicer pričkati o vrednosti burke niti s pisateljem Štepankom, niti z g. predstavljalcem, rečemo le toliko, da če se burka že daje v slovenskem stolnem mestu, naj se prikroji našim razmeram prikladnejše, da ne bode puščala v nas nekega neljubega vtisa, skoro bi rekli vtisa o nemški oblastnosti in slovenski — prepohlevnosti. Za te nedostatke v igri odškodovali so nas vrli naši igralci, katerih sposobnost radostno priznavamo in poudarjamo. Razven g. Perdana, kateremu so se kupleti vsled nerazločne izgovarjave celó ponesrečili, — občinstvo jim je takoj po drugi kitici z umestno nejevoljo konec storilo, — igrali so vsi igralci vrlo dobro. Izmed ženskega osebja ne vémo, komu bi odkazali prvo mesto, toliko srečno so tekmovale med seboj gospe Borštnik-Zvonarjeva in Danilova in gspdč. Nigrinova. Kupleti, katere sta izvrstno peli zadnja slovenski, prva nemški, niso bili brez hude soli, soleče mej drugim kamniško železnico, nemško-slovenski slovar za „kvartopirce" itd. Istotako so se obnesli gospodje igralci, če izvzamemo par izpodtikljajev vsled slabega spomina. Poleg izkušenih naših igralcev gg. Borštnika, Danila in Sršena moramo pohvalno omenjati gg. Verovška in Lovšina. Prvi vrlo napreduje, drugi se prikuplja s krasnim, polno donečim glasom.

(**Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov**) v Ljubljani je napravilo sinoči prijazno, domačo predpustno veselico, pri kateri je bila dvorana natlačeno polna občinstva. Vrli rokodelci zapeli so nekaj lepih umetnih in domačih pesmij, vzlasti šaljivih, kakor nalašč primernih za pustno nedeljo; ugajal je občinstvu vzlasti šaljivi trospev: Graščak in kmeta, pri katerem so se odlikovali gg. pevci: Koželj, Jelovšek in Funtek. Predstavljala se je tudi nova igra: Skriti zaklad, katero je za to priliko spisal gospod Anton Kržič. Igra ima snov iz domačega življenja, šiba na šaljiv način praznoverstvo mnogih naših ljudij, ki namesto s poštenim delom iščejo svoje sreče v skritih zakladih, s sanjarijami, ki se ne morejo nikoli uresničiti. Ta igra bo dobro došla vzlasti gledališčnim odrom na deželi, ker ne potrebuje posebnih priprav in je vendar zeló primerna našim razmeram, polna zdravega dovtipa in mičnega nauka. Vrli igralci: Rebek, Bončar, Koželj in Erjavec so izvrstno pogodili svoje uloge in le čestitati moramo rokodelskim pomočnikom, da tako marljivo napredujejo pri svojih javnih nastopih. K sklepu je sledila še tombola, katero je že med predstavo prav glasno napovedoval s svojim meketanjem mlad kozliček — določen kot šaljiv dobitek pri tomboli. — Bog blagoslovi pošteno rokodelstvo!

(**Novo društvo.**) Shod, katerega so sklicali ljubljanski turisti na včerajšnji dan, je sklenil ustanoviti „odsek kluba avstrijskih turistov" v Ljubljani in je v ta namen izvolil začasni odbor, da sestavi pravila, ki bi ugajala društvenemu namenu in našim razmeram. Za načelnika začasnega odbora je bil izvoljen g. prof. Anton Kaspret. Ko bodo pravila zgotovljena in nekatera druga vprašanja rešena, sklical se bode osnovalni občni zbor.

(**V Ilirski Bistrici**) se je poročil v soboto tamošnji sodnijski pristav g. dr. Ivan Kladva z gospodično Franjo Ličan.

(**Občina Dolenja Šiška**) šteje 119 hiš, 456 strank, 1992 prebivalcev, katerih število se je od zadnjega štetja pomnožilo za 456.

(**Okrajno glavarstvo za ljubljansko okolico**) šteje v sodniškem okraju ljubljanske okolice 6540 hiš, 8307 strank, 42.082 prebivalcev; v sodniškem okraju vrhniškem 2479 hiš, 2963 strank, 15.562 prebivalcev; vkupe torej 9019 hiš, 11.270 strank in 57.644 prebivalcev. Število prebivalstva se je v sodniškem okraju ljubljanske okolice pomnožilo za 2854, v vrhniškem okraju pa za 733, v celem okr. glavarstvu za 3587 duš.

(**S Koroškega:**) Po vseh občinah je živahno volilno gibanje, kar pomeni, da je slovensko prebivalstvo začelo zavedati se in ločiti prijatelje od nasprotnikov. Odbor katol. polit. in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem je izdal volilni oklic, v katerem naudušuje zavedne rodoljube in zaspane sorojake za sveto stvar ter kliče na volišče. Naj bi bratje naši od prvega do zadnjega kotiča v Korotanu poslušali glas svojih voditeljev ter se združili, zmaga bila bi gotova! Dal Bog! — Ljudsko štetje se je na Koroškem vršilo Slovencem na škodo. Tako so v Pliberku našteli le 120 Slovencev, Nemcev pa 1020. V Žabnicah so našteli 806 Slovencev, 51 Nemcev in dva Laha. Beljak šteje 6803, Wolfsberg pa 4106 prebivalcev.

(**Z Goriškega.**) Gorica šteje 20.645 in z vojaštvom 21.719 prebivalcev. Leta 1880 je Gorica štela 19.408 prebivalcev. — Pri državnozborskih volitvah bodo Slovenci razdeljeni gledé na kandidata za kmečke občine v političnih okrajih Tolmin, goriška okolica in Sežana. Slov. politično društvo „Sloga" namreč je minoli četrtek proglasilo za kandidata č. g. dr. Antona Gregorčiča, profesorja bogoslovja in deželnega poslanca v Gorici. Druga stranka pa priporoča dosedanjega poslanca g. dr. viteza Tonklija. Mi smo prejeli nekaj dopisov od obeh strank, a zdi se nam najprimerneje, da ne objavimo nobenega, naj merodajni gospodje sami doma poravnajo svoj prepir. Za občine v političnem okraju Gradišče društvo „Sloga" priporoča bivšega poslanca prošta monsg. Andr. Jordana; za mesta in trge

priporoča deželnega glavarja Franca grofa Coroninija, za veleposestvo pa Alfreda grofa Coroninija.

(**Književno naznanilo.**) „IV. Pedagogiški letnik“ je ravnokar izšel s sledečo vsebino: Fr. Gabršek: „Jezikovni pouk v ljudski šoli“. I. Teoretični del; — J. Bezlaj: „Navod k početnemu risanju in oblikoslovju“; — A. Žumer: „V šolski delarni“ II.; — J. Bezlaj: „Iz risarske izložbe v Norimberku“; — J. B.: „Vpliv prirode in hrane na zdravje človeško“; — J. L.: Pogled na pedagogiško polje leta 1889 in 1890“; — Fr. G.: „Poročilo o prvi slovenski stalni učilski razstavi in poročilo o delovanji ‚Pedagogiškega društva‘“. — Vabilo. — Knjiga obsega blizu 300 stranij ter velja za neude 1 gld. 50 kr., letnina za ude znaša 1 gld. V zalogi „Pedagogiškega društva“ izšli so tudi posebni odtisi „Jezikovnega pouka v ljudski šoli“ po 80 kr. in „Navod k početnemu risanju in oblikoslovju“ po 35 kr. Dobé se tudi prejšnji letniki (razven prvega) po 1 gld. 50 kr. in sledeče knjige: „Občno vzgojeslovje“ za 80 kr.; — „Občno ukoslovje“ za 80 kr.; — „Izkustveno dušeslovje“ za 80 kr., — in „Pouk o črtežih“ za 30 kr. — Knjige naročé se pri društvu v Krškem ali pa v knjigarnah v Ljubljani. ODBOR.

Raznoterosti.

— Koliko ljudij ima nemška država. Po zadnjem ljudskem popisu ima Nemčija 48·9 do 49 milijonov prebivalcev.

— Civilni državni služabniki. V Avstriji štejemo 63.535 državnih civilnih služabnikov, ki služijo na leto 60,331.210 gld. ali 11·20 odstotkov državnih dohodkov.

— 117 let stara ženica. Iz Trebinja se poroča: Danes dné 29. januvarija so pokopali Marijo Petković, mater Luke Petkovića, znanega boritelja v hercegovinski okupaciji proti Turčinom. sedaj častnika v pokoji, ki je imela že 117 let, Ranjka je ohranila do zadnjega časa dovolj moči, da je opravljala vse manjše hišne opravke.

— Plaz zagrebel šolarčke. Ko je šlo na Predarelskem več otrok iz šole domov, privalil se je plaz na cesto in zasul dva šolarčka, in sicer enega dečka pa eno deklico. Ko so ju kmalu potem izkopali izpod snega, bil je deček že mrtev, deklica pa še pri življenji.

— Novo poganstvo. V protestantovski cerkvi razširja se brezverstvo vedno bolj. Brez krsta in verske vzgoje rastejo otroci in ostanejo skozi celo življenje v verskem nihilizmu. To žalostno prikazen nam svedoči naslednje: V protestantovskem kantonu Zürich v Švici je izmed 8669 rojenih otrok le 1322 prejelo sv. krst. Od 762 zakonov sklenilo se jih je 683 brez cerkvenega posvečenja. 1053 ljudij pokopali so — kakor živino — brez duhovnika. Tako živijo dandanašnji, v toliko hvalisani „napredujoči“ dôbi brez vere in brez Boga! ъ

— Kolumbov spomenik. Amerikanci nameravajo prihodnje leto kolikor mogoče sijajno praznovati štiristoletnico razkritja Amerike po Kr. Kolumbu (l. 1492). Zato hočejo Kolumbu postaviti na svetovni razstavi v Chikagi velikansk spomenik, ki bo po originalnosti in velikosti prekosil vse dosedanje stavbe. Hočejo namreč po načrtu španskega arhitekta M. Alberto de Palacio postaviti orjaški spomenik iz železa v obliki svetne oble, na koje površju bodo zaznamovani kontinenti in morja. Vsa stavba bo visoka 400 metrov, torej 100 metrov višja od Eiffelnovega stolpa. Premér velikanske krogle bo 300 m. in v nji bi se vse egiptovske piramide, sfinksi itd. mogli shranjevati kakor igrača v škatljici. — Kroglo bodo postavili na 16 velikih stebrov, da bo pod oblo velik prostor. V sredi tega prostora stal bode orjaški kip Kolumbov, obdan s kipi drugih pomorščakov, zmagovalcev in misijonarjev. Cela stavba bo okrašena z velikimi alegoričnimi podobami in velikanskimi grbi amerikanskih mest. Zunanjo stran oble bodo obdali s hodniki, s katerih bodo obiskovalci lahko vživali krasen razgled. V krogli bo velika sobana za 20.000 oseb in okrog te sobane amfiteater za 30.000 oseb. Na vrhu spomenika stala bo „ladija Kolumbova“, s hodnikom obdana, 400 metrov nad zemljo. Celi spomenik bode električno razsvetljen. — Stal bode pa spomenik, kakor so izračunali, 31,496.000 frankov. To svoto hočejo pridobiti z vstopnino v spomenik (5 frankov za osebo). V vseh prostorih orjaškega spomenika, ki je nov dokaz, koliko more dandanašnji človeški razum in človeška obrt, bode imelo naenkrat 100.000 ljudij prostora. — Če bi Amerikanci ne mogli postaviti tega spomenika, hočejo ga Angleži v Londonu sezidati. ъ

— Zvesta vdova. Neka kitajska pripovedka pravi: „Mladi ženi je umrl mož. Sedla je poleg trupla rajnkega soproga ter ga s pahljačo pahljala. Navzoči so jo vprašali, kaj hoče s pahljanjem, zakaj hoče pokojnika ohladiti? Tedaj izpregovori vdova in reče: Zadnje besede mojega moža so bile: Žena, počakaj vsaj toliko časa na možitev, da se moje truplo ohladi!“

— Hripa. Po uradnih poročilih zbolelo je lani, in sicer v času od meseca novembra 1889. leta do aprila 1890. leta v Avstriji 930.478 ljudij za hripo. Sploh se ne spominjajo, da bi kdaj toliko ljudij najedenkrat bolnih bilo. Od tega velikega števila je pa neposredno umrlo za hripo le 2823 oseb. Kolikim ljudém je pa hripa provzročila druge smrtonosne bolezni, ne dá se proračuniti. Ker se je ta bolezen mnogo bolj pojavila po onih krajih, kjer je večji promet, kakor na samotnih in oddaljenih, méni se, da spada hripa v vrsto nalezljivih boleznij.

Telegrami.

Dunaj, 8. februvarija. Princ Alojzij Liechtenstein je govoril danes v Hernalsu kot kandidat. Priznal je, da je krščanski socijalst, tajil, da bi bil antisemitizem sovraštvo proti plemenu ter se je potezal za splošno volilno pravico, da bi tudi delavci lahko zastopali svoje interese.

Dunaj, 8. februvarija. Cesaričinja-vdova Štefanija odpotovala je nocoj v Opatijo.

Dunaj, 9. februvarija. Volilni oklic združene levice pravi, da Nemci nočejo ovirati národnega razvoja nenemških narodov, ne morejo pa privoliti gotovih zahtev državno-pravnega značaja, zaradi katerih bi bila v nevarnosti skupnost državne uprave; istotako pa bodo Nemci z vso silo morali skrbeti za obrambo svoje narodnosti v obsegu cele države. Želè dalje, naj bi ne bila vedno na dnevnem redu ta preporna vprašanja, temveč, da bi se v prvi vrsti obravnavale potrebne reforme in pri tem bi jim bilo všeč sodelovanje tudi druzih skupin. Konec oklica se glasí: Nemci ne bodo odrekali podpore vladi, ki stavi v prvo vrsto avstrijsko državno misel, v upravi ne dopušča narodnih strankarskih vplivov, Nemcem priznava opravičeno stališče in ki hoče z odločnim in moškim postopanjem v resnici voditi javno mnenje.

Sofija, 8. februvarija. Ministerski predsednik Stambulov je vprašal srbskega zastopnika zaradi razdelitve orožja med srbsko kmečko prebivalstvo. Steić je odgovoril, da se ni bati nikakih nerednostij.

Peterburg, 8. februvarija. Nadvojvoda Franc Ferdinand je imenovan šef 26. dragonskega polka, ki se bo odslej po nadvojvodi imenoval.

Peterburg, 9. februvarija. Nadvojvoda Franc Ferdinand se je včeraj vdeležil družinskega dineja pri vélikem knezu Vladimiru, pri katerem sta bila tudi car in carica. Zvečer je s carjem in carico obiskal gledališče.

Berolin, 8. februvarija. Kakor poroča „Kreuzzeitung“, imenovan je grof Schlieffen za načelnika generalnemu štabu. Opoldne ga je sprejel cesar.

Rim, 9. februvarija. Potrjuje se poročilo, da je Rudini dobil nalog, sostaviti nov kabinet.

Piccoli-jevo esenco za želodec

prireja in razpošlja nje izdelovatelj lekarnar G. Piccoli v Ljubljani v zabojčkih po 12 in več steklenic. 1 steklenica 10 kr. (7)

Vsak slovenski gospodar,

ki še ni naročen na ilustrovan gospodarski list „**Kmetovalec**“ s prilogo „**Vrtnar**“, pošlje naj svoj naslov **c. kr. kmetijski družbi v Ljubljano**, katera mu dopošlje *prvo številko brezplačno*, in iz katere more izprevideti, da je list neobhodno potreben za vsakega naprednega slovenskega gospodarja. (9)

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporoča
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Umrli so:

6. februvarija. Angelus vitez Picchoni, c. kr. major v pokoju, 74 let, Franc Jožefa cesta 11, spridenje mehurja.

Tujci.

6. februvarija.

Pri *Maliču*: Orešnik, Tannhäuser, Grossman, trgovci; Klipera, potovalec, z Dunaja. — Plantan, bilježnik, iz Radovljice. — Asman, trgovec, iz Lipnice. — Westen, trgovec, s Tirolskega. — Birkelbauer, trgovec, iz Trsta. — Pavich pl. Pfauenthal, c. kr. namestništva podpredsednik, iz Zadra. — Leuschner, trgovec, iz Brna. — Urbach, trgovec, s Češkega. — Skumovič, zasebnik, iz Trsta. — Hirsch, trgovec, iz Nemčije.

Pri *Slonu*: Mach, Löwy, Kaiser, trgovci; Danzenberg, David in Makso Schubert, Schwanke, Juslitz, z Dunaja. — Gruden z Jeličenvrha. — Hanzman; Bauman, trgovec, iz Trsta. — Schuhman, trgovec, iz Monakovega.

Pri *avstrijskem caru*: Sucher, trgovec, s soprogo, s Krke. — Pfeifer iz Postojine.

Pri *Južnem kolodvoru*: Sajovic iz Gradca. — Grünfeld; Moravetz, potovalec; Schmidt, strojevodja, z Dunaja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje zrakomera v mm	Stanje toplomera po Celziju	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
7	7. u. zjut.	747·5	—2 8	sl. vzh.	oblačno	0 00
	2. u. pop.	747·5	—0 6	m. vzh.	jasno	
	9. u. zveč.	748·3	—3·2	„	oblačno	
8	7. u. zjut.	747·5	—4·6	sl. vzh.	megla	0·00
	2. u. pop.	745 7	—2·4	m. vzh.	jasno	
	9. u. zveč.	746·2	—4·4	„	„	

Srednja temperatura obeh dni —2 2°, in —3·8°, oziroma za —0·4° nad in —1·2° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

9. februvarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92 gld	20	kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ „ 16% „	92 „	25	„
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109 „	35	„
Papirna renta, davka prosta	102 „	35	„
Akcije avstr.-ogerske banke	985 „	—	„
Kreditne akcije	307 „	50	„
London	114 „	10	„
Srebro	— „	—	„
Francoski napoleond.	9 „	04½	„
Cesarski cekini	5 „	41	„
Nemške marke	56 „	06	„

Tržne cene v Ljubljani

dne 7. februvarija.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	6	82	Špeh povojen, kgr.	—	64
Rež, „	5	20	Surovo maslo, „	—	70
Ječmen, „	5	36	Jajce, jedno „	—	3
Oves, „	3	25	Mleko, liter	—	8
Ajda, „	5	20	Goveje meso, kgr.	—	60
Proso, „	5	4	Telečje „ „	—	62
Koruza, „	5	29	Svinjsko „ „	—	54
Krompir, „	2	68	Koštrunovo „ „	—	40
Leča, „	12	—	Pišanec	—	65
Grah, „	14	—	Golob	—	22
Fižol, „	10	—	Seno, 100 kgr.	1	96
Maslo, kgr.	—	88	Slama, „ „	1	96
Mast, „	—	66	Drva trda, 4 □ mtr.	7	52
Špeh svež, „	—	52	„ mehka, „ „	5	—

Dobro udelani in pognojeni

VRT

za sajenje različnega sočivja

se oddaja v najem. (3-1)

Trnovski pristan št. 8.

Služba cerkovnika in orgljavc

je razpisana. (3-2)

Več se zvé pri vredništvu „Slovenca“.

Tovarna cerkvene oprave.

Premovana 1873, 1881.

Jožef Deiller,

tovarna cerkvene oprave in izdelovalnica paramentov,

Dunaj, VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik: **Franc Brückner.**

Na dogovorjena naročila se izdelujejo vsi cerkveni paramenti, kakor:

pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, bandera itd. itd.,

pa tudi (26—1)

cela mašna obleka v najpravilnejši obliki.

Cerkvena oprava. Umetelno vezenje.

Cerkveni paramenti.

Izdajatelj: **Matija Kolar.** Odgovorni vrednik: **Ignacij Žitnik.** Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.